

gonines l'any 1932 en remembrança d'Artur Osona, gran excursionista i divulgador del patrimoni natural d'aquestes contrades.

Tot baixant, trobem un replà on hi ha la cova més gran de tota la serra del Montsant, la Cova Santa, que alguns companys visiten. Seguim pel camí del pelat contrafort anomenat grau del Montsant fins arribar a l'ermita de St. Joan de Codolar, situada al peu del tallat del Montsant, envoltada de grans roques despreses de la muntanya i d'airosos xipresos que li donen un

aire de serietat. Pertany a la parròquia de Sta. Maria de Cornudella i és venerada per Sant Antoni (17 de gener), St. Joan (24 de juny) i el 29 d'agost.

Després de dinar vora la font, empengüem el camí cap a Cornudella, una de les poblacions capdavanteres de la comarca amb un important sector agrícola de vinya i avellaner, des d'on continuarem en autocar fins Uldemolins, on després de tastar la ratafia d'herbes del Montsant, retornarem al Pallars.

Joan Parisi

ORIGENS I GESTACIÓ DE LA SAM

Quan s'ha acomplert l'assoliment de la personalitat pròpia i definitiva de la SAM, atorgada per l'Assemblea del dia 31 d'agost prop passat en la seva decisió de constituir-se en entitat independent i canviar el nom de Secció pel de Societat, i coincidint amb la imminent commemoració del 20è. aniversari de la fundació, val la pena, potser, de fer un breu repàs als fets que donaren lloc a la gestació i creació d'una entitat com aquesta que ha sabut arrelar d'una manera tan profunda en la vida de la nostra ciutat.

A Tremp no hi havia hagut mai un grup formalment constituït que es dediqués a divulgar la pràctica de l'excursionisme i a mi, com trempolí i amant entusiasta d'aquesta activitat amb tanta tradició al nostre país, em preocupava particularment. La meua participació activa al Comitè Català de Refugis i la vincula-

ció que això em donava amb els cercles directius de l'excursionisme em va fer decidir a intentar arrencar la cosa. Durant les vacances (agost) de 1963 vaig anar comentant amb diversos amics trempolins la conveniència de promoure a la nostra ciutat una entitat d'aquest caire. No n'hi havia precedents però a tothom li semblava bé. Calia, doncs, posar fil a l'agulla.

Les dificultats que en aquell moment podia comportar la legalització d'una entitat amb personalitat jurídica i estatuts propis enfosquia la idea i això va portar a pensar en la possibilitat de crear-la a recer d'una societat popular i amb capacitat d'acollir seccions de caire cultural i esportiu. L'opció clara, era, sense cap dubte, el Casal Catòlic Cultural.

Un seguit de contactes, tant a Tremp com a Barcelona, permete-